

רבינו הגר"א מוילנא

מפעל הזוהר העולמי טל: 0527651911

מלחמה לה' בעמלק אלו הערב רב

על פי הגר"א מוילנא, חובה להשתתף במלחמת מצווה נגד הערב רב, שהיא מלחמת מצוה לכל דבר, ואת זה יעשה על ידי הפצת לימוד הזוהר, שהוא נגד דעת הערב רב שאומרים שאסור ללמוד זוהר הקדוש.

שאלה: למה משיח לא בא?

תשובה: כמו ששאלו בזמן שישראל היו במדבר למה עשו את העגל, הלא ראייתם את מתן תורה, וראיתם את כל הניסים על הים ובמצרים, האם היה להם ספקות באמונה?! היתכן שעם ישראל עשו את העגל? ומה התשובה כי הסתובבו ביניהם ערב רב והם אלו שעשו את העגל כידוע, כמו כן כאן יש בינינו עדיין ערב רב, ומלך המשיח יבוא רק לאחר מפלת הערב רב והריגתם. (הגרי"א ז"ל) ואם כן מי שרוצה שמלך המשיח יבוא במהרה, יראה להלחם עם הערב רב, ולכלותם מן העולם כמה שיותר מהר, כי בנפשנו הדבר, מי צריך את כל הצרות והאסונות והמחלות, האם יש מישהו שצריך את זה, הלא דבר הוא, **לכו ותלחמו עם הערב רב, ויאמר ה' לצרותינו די!!!**

שאלה: בגלל שהרב גראס החליט לצאת למלחמה נגד הערב רב, אני צריך להצטרף?! אם הוא רוצה להלחם שילחם, מה הוא רוצה ממנו? אני לומד זוהר הקדוש ובוזה די לי, אין לי זמן וכח למלחמות מיותרות!

תשובה: זה לשון ספרא קדישא ויקירא "קול התור" מתלמידי הגר"א ה"ה רבי הלל משקלוב זצ"ל (בפרק ב' פיסקא ב')

תכלית עבודתנו בקבוץ גלויות היא, הקמת אנשי אמנה, (סוטה פ"ט משנה י"ב) לשם יחוד ב' המשיחין, בשערי ירושלים, להחזרת השכינה, תכלית הגאולה גאולת האמת וקידוש השם. על פי רבנו הגרי"א ז"ל, עלינו לבוא לעזרת ה' בגבורינו הני תרי משיחא, וללמוד היטב כל הבחינות ותפקידיהן על דרך המעשה. התפקיד הכללי של שני המשיחין משיח בן יוסף ומשיח בן דוד יחד בכל הדורות הוא הגנה ומלחמה נגד שלשת ראשי הקליפות, (1) עשו, (2) ישמעאל (3) וערב רב. תפקידו המיוחד של משיח בן יוסף נגד

עשו קליפת השמאל, ותפקידו המיוחד של משיח בן דוד נגד ישמעאל קליפת הימין, ושניהם יחדיו נגד עשו וישמעאל שהם שור וחמור דטומאה. ההזדווגות של עשו וישמעאל הוא על ידי ארמילוס שר הערב רב, ויכולה להחריב את ישראל ואת כל העולם ר"ל, עיקר השאיפה של הערב רב הוא לזווג את עשו וישמעאל, ולהפריד בין שני המשיחין, וכאן ובוזה עיקר עבודתנו ומלחמתנו אנו, לשבר ולמגר את כח הערב רב, קליפת ארמילוס הרשע, מישראל, הערב רב הוא שונאינו הכי גדול, הוא המפריד בין שני המשיחין, קליפת הערב רב פועלת רק בדרך של אחיזת עינים ובעקיפין, לכן המלחמה בערב רב היא המלחמה הכי קשה ומרה, ועלינו להתגבר בכל שארית כוחנו במלחמה זו, וכל מי שאינו עוסק בפועל במלחמה נגד הערב רב נעשה ממילא שותף לקליפת הערב רב, ויהיה מי שיהיה, מוטב לו שלא נברא! עד כאן לשון קדשו.

ועל פי הנ"ל מבואר בדיוק מה הוא הקליפה הגדולה של הערב רב, וכן מבואר שאפילו אלו שלומדים זוהר הקדוש, אינם פטורים מלצאת במלחמה נגד הערב רב, וכולם כאחד יחד צריכים לצאת למלחמה נגדם.

שאלה: איך יתכן שדוקא בשיבות קדושות ממגזר הליטאי, שהם הרי אוחזים עצמם כאלו הממשיכים את דרכו של הגר"א, (בפרט בענין החסידים כידוע וד"ל) בדיוק שם לא לומדים זוהר בכלל, הלא אצל הגר"א רואים כל כך הרבה דברים בענין לימוד הזוהר, ובפרט מה שהבאתם בשמו, ובשם תלמידיו הגדולים מה הפירוש?!

תשובה: במה שהם רוצים הם אוחזים עצמם כתלמידיו, ובמה שלא רוצים הם לא אוחזים עצמם כתלמידיו, והדבר פשוט כי

שם, הרי אתם הרבה יותר חשובים מהם, אתם יראי ה' הרבה יותר מהם, בני אל תלך בדרך איתם, אל תלכו לשיבותיהם, תעשו לעצמכם ישיבות, ואל תשלחו את בניכם ללמוד שם, אצל ישיבותיכם נותנים ללמוד זוהר וכל הדברים הצריכים, להיות יראי ה', כולכם תבנו את ישיבות ספרד הרבה יותר טוב.

אתם הרי תלמידים של מורנו הבן איש חי, תלמדו בספריו, וטראו את מה שכותב הוא על לימוד הזוהר ופירסמו את זה הרבה פעמים, אתם הרי ממשיכי דרכו הקדושה, ואתם בודאי תדעו את מה שאתם צריכים לעשות, ולא להתחבר חס וחלילה לערב רב.

שאלה: האם לערב רב יש דרך תשובה?

תשובה: תשובת המשקל, כמו שהם הפיצו והפריעו בכל יכלתם, שלא ילמדו בני ישראל את תורת הזוהר, כן יתחילו ביתר שאת וביתר עז להפיץ ללמוד תורת הרשב"י, ורק כך יהיה תיקון למעשיהם.

ביעור הערב רב היינו להפריד הזדווגותם

ישראל, לקיים קרא (מיכה ז טו) כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות.

הששי הללויה הללוהו, וזה ה"ו, עליו נאמר ליל שמורים הוא ליהו"ה, וזהו העמוד האמצעי, וסוד הדבר - השמיעו הללו, ונאמרו הושע יהו"ה את עמך את שארית ישראל, לקיים את הפתוב כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות.

ורא דמלה (קהלת א ט) מ"ה ש"הנה ה"וא ש"יהנה, וביה (תהלים לג יד) מ"מכון ש"בתו ה"שגית, בגין דאיהו דיוקנא דעמודא דאמצעייתא, בההוא זמנא אתקיים רזא דמתניתין דאמר אוכלין כל ארבע, ותולין כל חמש דתינו אלה משא, ושורפין בתחלת שש דאיהו אלה שתייתא.

וסוד הדבר - מ"ה ש"הנה ה"וא ש"יהנה, ובו מ"מכון ש"בתו ה"שגית, משום שהוא הדמות של העמוד האמצעי. באותו זמן מתקיים סוד המשנה שאמר, אוכלין כל ארבע ותולין כל חמש, שתינו האלה החמישי, ושורפים בתחלת שש, שהוא האלה הששי.

ובגין דלא יפרישו בין שש דאיהו עמודא דאמצעייתא, ובין שבע דאיהו בת זוגיה, צריך לבער שאור וקמץ דאינון ערב רב, דלא יתחזין בין שש דאיהו ו', ובין שבע דאתמר בה (שם קיט קסד) שבע ביום הללתיך, בגין דערב רב אפרישו בין שש לשבע במתן תורה, כמה דאת אמר (שמות לב א) וירא העם כי בשש משה, ואוקמוהו בשש, פאלין שית שעתין עבדו ית עגלא, ואפרישו בין ו"ה דאינון שש לשבע, הכי יפריש לון קודשא בריך הוא בין שש לשבע.

וכדי שלא יפרידו בין שש, שהוא העמוד האמצעי, ובין שבע, שהיא בת זוגו, צריך לבער שאור וקמץ, שהם ערב רב, שלא יראו בין שש, שהוא ו', ובין שבע, שנאמר בה שבע ביום הללתיך, משום שערב רב הפרידו בין שש לשבע במתן תורה, כמו שנאמר וירא העם כי בשש משה, ופרשוהו בשש, בשש השעות הללו עשו את העגל, והפרידו בין ו"ה, שהם שש לשבע, כך יפריד אותם הקדוש ברוך הוא בין שש לשבע.

היצר הרע הוא גדול מאוד, ואם אין יראת ה' בלבם, לא יסתכלו על כלום ולא איכפת להם משום דבר, צא וראה כתוב בזוהר הקדוש עולו ואתכנשו להילולא דבר יוחאי, זה נקרא שהרשב"י בעצמו מחכה לנו שנגיע ונשמח ביום הילולא שלו, ומי הוא זה שאומר שאסור ליסוע למירון לל"ג בעומר מחשש ביטול תורה הם אלו הליטאים ממשיכי דרכו של הגר"א.

ולא די להם במה שאמרו את זה שנה אחת, אלא בכל שנה ושנה הם מפרסמים את זה עוד פעם שלא יעזו מישהו חס וחלילה להחטף בכת של הרשב"י הקדוש, ודי בזה וקיצרתי.

ודע כי יש הרבה ישיבות, שראשי הישיבות לא מניחים לבחורים אפילו להסתכל בזוהר הקדוש, ומוזהרים באזהרות חמורות על הענין הזה, ויש לבחורים לצאת מישיבותיהם, וללך ללמוד בישיבות אחרות, צריך להסתלק מהערב רב מכל וכל.

עוד רוצה אני לומר לבחורים שמגיעים מבתיהם של אנשי ספרד ועדות המזרח איני מבין למה אתם בכלל רוצים להיכנס לישיבותיהם של הליטאים, מה יש לכם למצוא שם, ומה איבדתם

בתיקוני זוהר (דף כ"ח עמוד ב):

ורא דמלה (קהלת א ט) מ"ה ש"הנה ה"וא ש"יהנה, וביה (תהלים לג יד) מ"מכון ש"בתו ה"שגית, בגין דאיהו דיוקנא דעמודא דאמצעייתא, בההוא זמנא אתקיים רזא דמתניתין דאמר אוכלין כל ארבע, ותולין כל חמש דתינו אלה משא, ושורפין בתחלת שש דאיהו אלה שתייתא.

וסוד הדבר - מ"ה ש"הנה ה"וא ש"יהנה, ובו מ"מכון ש"בתו ה"שגית, משום שהוא הדמות של העמוד האמצעי. באותו זמן מתקיים סוד המשנה שאמר, אוכלין כל ארבע ותולין כל חמש, שתינו האלה החמישי, ושורפים בתחלת שש, שהוא האלה הששי.

ובגין דלא יפרישו בין שש דאיהו עמודא דאמצעייתא, ובין שבע דאיהו בת זוגיה, צריך לבער שאור וקמץ דאינון ערב רב, דלא יתחזין בין שש דאיהו ו', ובין שבע דאתמר בה (שם קיט קסד) שבע ביום הללתיך, בגין דערב רב אפרישו בין שש לשבע במתן תורה, כמה דאת אמר (שמות לב א) וירא העם כי בשש משה, ואוקמוהו בשש, פאלין שית שעתין עבדו ית עגלא, ואפרישו בין ו"ה דאינון שש לשבע, הכי יפריש לון קודשא בריך הוא בין שש לשבע.

וכדי שלא יפרידו בין שש, שהוא העמוד האמצעי, ובין שבע, שהיא בת זוגו, צריך לבער שאור וקמץ, שהם ערב רב, שלא יראו בין שש, שהוא ו', ובין שבע, שנאמר בה שבע ביום הללתיך, משום שערב רב הפרידו בין שש לשבע במתן תורה, כמו שנאמר וירא העם כי בשש משה, ופרשוהו בשש, בשש השעות הללו עשו את העגל, והפרידו בין ו"ה, שהם שש לשבע, כך יפריד אותם הקדוש ברוך הוא בין שש לשבע.

שתייתא הללויה הללוהו ודא ה"ו, עליה אתמר (שמות יב מב) ליל שמורים הוא ללוי, ודא איהו עמודא דאמצעייתא, ורא דמלה (ירמיה לא ו) השמיעו הללו, ונאמרו הושע יי' את עמך את שארית

בו יבואר, מתי ימחקו הערב רב מן העולם

דכתיב (במדבר טו כד) ויהי אם מעיני העדה, ואית מנהון לבא, דאינון לקבל שבועין סנהדרין ומשה ואהרן על גביהו, דלא חסרין מעלמא פותיהו, ודא איהו ללבי גלית, אבל אחרנין דאינון בשאר

בתיקוני זוהר (דף ג):

ואורייתא אית לה רישא וגופא ולבא ופימא ואברין, כגוונא דאית בישראל, דאינון רישין רישי עמא, ומנהון עינין דדא הוא

לארץ ישראל, וזהו חלק לב"ם. ומי חלק לב"ם? השאור וקמץ שהם ערב רב, וסוד הדבר - יהי מבדיל בין מים למים, שעליהם נאמר אך ביום הראשון תשביתו שאר מפתים, אך חלק, ושבועה שימחו ב"ד, שהם ארבעה עשר ימי פסח, לקים כימי צאתך מארץ מצרים ארצנו נפלאות, (וזה שבעה ימי הפסח של הגלות הראשונה ושבעה ימי הפסח של גלות האחרונה) וזהו שכתוב חג שבועת ימים מצות יאכל.

ובגין דא אור לארבעה עשר בודקין את הקמץ לאור הנר, ודא אור הנר דאיהי אורייתא ופקודיא, דאתמר בהון (משלי ו כג) כי נר מצוה ותורה אור, נר בלבא, אור בעיניו, דאיהו אור הנר, בדחילו ורחימו ב"ה, מתעברין חשוכא וקדרותא מנייהו, ובגין דא כי יום נקם בלבי (ישעיה סג ד).

ומשום זה, אור לארבעה עשר בודקין את הקמץ לאור הנר, וזה אור הנר שהיא תורה ומצוות, שנאמר בהם כי נר מצוה ותורה אור, נר בלב, ואור בעינים, שהוא אור הנר, ביראה ואהבה ב"ה, נעברים החשכה והקדרות מהם, ומשום זה כי יום נקם בלבי.

ופירש הגר"א ז"ל (פה תיקון תיקון כא) ואמר ובגין דא אור כו', ר"ל כמש"ו [כמו שנכתב ונתבאר] דבאור התורה והמצוה יתבערו הערב רב.

וכתב הרמח"ל (תקט"ו תפלות תפלה קנד) "תלמידי חכמים הם שפלים וגבוים והערב רב שולטים, שנאמר בהם 'היו צריה לראש' ובמה יתקן זה אלא בחכמת התורה, שנאמר בה 'כי מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים', בכמה סודות של התורה, שבהם 'והמשכילים יזהירו כוזהר הרקיע ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד'."

הכלל היוצא מכל זה על פי הזוהר (תיקוני זהר כח: ונא.) שצריך לבער את הערב רב בזמן הזה, וכיצד הוא אופן הביעור?

פירשו הרמח"ל והגר"א ז"ע שמבערים את הערב רב על ידי לימוד התורה והמצוות ובפרט סודות התורה.

על כן נמצאנו למדים שחובה מוטל על כל אחד לקחת חלק להיות שותף ופעיל במלחמה נגד הערב רב, וכיצד יעשה זאת? על ידי התמדה בלימוד הזוהר הקדוש יום יום (בשמחה גדולה) ומי שלא רוצה ללמוד זוהר הקדוש "ממילא שותף לקליפת הערב רב ויהי מי שיהי, מוטב לו שלא נברא!" כמו שכתוב בתיקוני זוהר תיקון ל' ותיקון מ"ג.

ראה מה שכתב מורנו רבי חיים ויטאל זי"ע, מה שאמר הנביא ירמיהו (ד' כ"ד), "וכל הגבעות התקלקלו" אלו הבחורים התלמידים הקטנים שרואים את מלמדיהם שאינם רוצים ללמוד זוה"ק ותורת הסוד, על כן גבעות אלו נתקלקלו ולבם שרש פורה ראש ולענה ועלתה בהם חלודת טיט ורפש לכפר בחכמת האמת... ואין ספק כי לא יהיה להם חלק בעולם הבא כנזכר בזהר. ועוד כתב שם, כי הכל תלוי בעסק החכמה הזאת, ומניעתנו מלהתעסק בה היא גורמת אחור ועכוב בנין בית מקדשנו ותפארתנו המכנה ונקרא "הדר הכרמל", כמו שאמר הכתוב (שיר השירים ו:ו): "ראשך עליך ככרמל"... כי אין לו להקדוש ברוך הוא קורת רוח בעולמו, אלא כאשר עוסקים בחכמה זו. כמו שכתב בתיקוני זוהר (תיקון ל), וז"ל: אוי לאלו שלא רוצים ללמוד את הזוהר, מפני שהם מביאים לעולם עוני, מלחמות ואסונות.

על כן, כל המלמדים מכל התלמודי תורה בארץ ובעולם, מחוייבים לפני התפילה לקרוא עם הילדים זוהר דקה ביום, ובזכות זוהר פיהם נגאל.

כל תינוקות של בית רבם בארץ ובעולם, מתאחדים לקרוא עמוד אחד בזוה"ק, לביטול שיגור הטילים מעל תושבי הצפון

אברין אתמר בהון ולאברי לא גליתי, וכן באורייתא שבועין אנפין תליין מתרין תורות, אורייתא דבכתב ואורייתא דבעל פה.

ולתורה יש ראש וגוף ולב ופה ואברים, כמו שיש בישראל, שהם ראשים, ראשי העם, ומהם עינים, זה שכתוב וזהו אם מעיני העדה. ויש מהם לב, שהם כנגד שבועים סנהדרין, ומשה ואהרן על גביהן, שלא חסרים מעולם כמותם, וזהו ללבי גליתי, אבל אחרים שהם כשאר אברים, נאמר בהם ולאברי לא גליתי, וכן בתורה שבועים פנים תלויים משתי תורות, תורה שבכתב ותורה שבעל פה. בתיקוני זוהר (דף נ"א):

ובגלותא חלק לב"ם (הושע י ב), דאינון ע"ב צדיקים דאינון כגוונא דסנהדרין, ורנא דמלה (ישעיה ל יח) אשרי כל חוכי לו, ל"ו בחושבנא סליק תלתין ושית, ואינון ל"ו בארעא דישראל, ול"ו לבר מארעא דישראל, ודא איהו חלק לב"ם, ומאן חלק לב"ם. (דף נא ע"א) שאור וקמץ דאינון ערב רב, ורנא דמלתא ויהי מבדיל בין מים למים (בראשית א ו), דעליהו אתמר (שמות יב טו) אך ביום הראשון תשביתו שאר מפתים, אך חלק, ואומא דיתמחו ב"ד, דאינון ארבע כרי ימי דפסחא, לקיימא כימי צאתך מארץ מצרים ארצנו נפלאות (מיכה ז טו), ודא שבעה יומי דפסחא דגלותא קדמאה, ושבעה יומי דפסחא דגלותא בתראה), הדא הוא דקתיב (יחזקאל מה כא) חג שבועות ימים מצות יאכל.

ובגלות חלק לב"ם, שהם שבועים ושנים צדיקים שהם כמו הסנהדרין, וסוד הדבר - אשרי כל חוכי לו, ל"ו בחשבון עולה שלשים ושש, והם שלשים ושש בארץ ישראל, ושלשים ושש מחוץ לארץ ישראל, וזהו חלק לב"ם. ומי חלק לב"ם? השאור וקמץ שהם ערב רב, וסוד הדבר - יהי מבדיל בין מים למים, שעליהם נאמר אך ביום הראשון תשביתו שאר מפתים, אך חלק, ושבועה שימחו ב"ד, שהם ארבעה עשר ימי פסח, לקים כימי צאתך מארץ מצרים ארצנו נפלאות, (וזה שבעה ימי הפסח של הגלות הראשונה ושבעה ימי הפסח של גלות האחרונה) וזהו שכתוב חג שבועת ימים מצות יאכל.

ובגין דא אור לארבעה עשר בודקין את הקמץ לאור הנר, ודא אור הנר דאיהי אורייתא ופקודיא, דאתמר בהון (משלי ו כג) כי נר מצוה ותורה אור, נר בלבא, אור בעיניו, דאיהו אור הנר, בדחילו ורחימו ב"ה, מתעברין חשוכא וקדרותא מנייהו, ובגין דא כי יום נקם בלבי (ישעיה סג ד).

ומשום זה, אור לארבעה עשר בודקין את הקמץ לאור הנר, וזה אור הנר שהיא תורה ומצוות, שנאמר בהם כי נר מצוה ותורה אור, נר בלב, ואור בעינים, שהוא אור הנר, ביראה ואהבה ב"ה, נעברים החשכה והקדרות מהם, ומשום זה כי יום נקם בלבי.

הזוהר המתורגם - תיקוני זוהר - תקונא עשרין, וחד ועשרין (דף נא ע"א):

ובגלותא חלק לב"ם (הושע י ב), דאינון ע"ב צדיקים דאינון כגוונא דסנהדרין, ורנא דמלה (ישעיה ל יח) אשרי כל חוכי לו, ל"ו בחושבנא סליק תלתין ושית, ואינון ל"ו בארעא דישראל, ול"ו לבר מארעא דישראל, ודא איהו חלק לב"ם, ומאן חלק לב"ם. (דף נא ע"א) שאור וקמץ דאינון ערב רב, ורנא דמלתא ויהי מבדיל בין מים למים (בראשית א ו), דעליהו אתמר (שמות יב טו) אך ביום הראשון תשביתו שאר מפתים, אך חלק, ואומא דיתמחו ב"ד, דאינון ארבע כרי ימי דפסחא, לקיימא כימי צאתך מארץ מצרים ארצנו נפלאות (מיכה ז טו), ודא שבעה יומי דפסחא דגלותא קדמאה, ושבעה יומי דפסחא דגלותא בתראה), הדא הוא דקתיב (יחזקאל מה כא) חג שבועות ימים מצות יאכל.

ובגלות חלק לב"ם, שהם שבועים ושנים צדיקים שהם כמו הסנהדרין, וסוד הדבר - אשרי כל חוכי לו, ל"ו בחשבון עולה שלשים ושש, והם שלשים ושש בארץ ישראל, ושלשים ושש מחוץ

כמו שאומר השל"ה הקדוש זי"ע, בעשרה מאמרות (מאמר ראשון), וזה לשונו: כשם שלא נגאלו ישראל ממצרים עד שהצרך הקדוש ברוך הוא לקדשם בדם פסח ובדם מילה, כן גאולה העתידה לא תהיה הגאולה עד שיזכו לתוספות הקדושה הזו, והוא רצון האל יתברך, ואשרי הזוכה בה. וכך אומר משה רבנו עליו השלום לרשב"י זכותו יגן עלינו אמן בזהר הקדוש פרשת נשא, "בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי". באור הדברים: בזכות החבור שלך, ספר הזוהר הקדוש, יצאו בני ישראל מן הגלות ברחמים ללא צרות ויסורים וללא צער חבלי משיח!

ועל כן אי אפשר לתאר גודל הזכות שיש לצאן קדשים ולבחורי ישיבות בלימוד שמקרב הגאולה, ובפרט בערב שבת קודש אחר הצהריים בעת רצון, ובמיוחד שבזמן זה רוב היהודים עסוקים בהכנות לשבת קודש, ואינם יכולים לשבת ללמוד זוהר הקדוש כרגיל, בשעה זו אתם צאן קדשים, נוטלים את הזכות בידיכם בלימוד הקדוש הזה, ובזכות זה נזכה במהרה לראות במו עינינו בשוב ה' ציון, ותחזנה עינינו בבנין המקדש וכליו במקדש השלישי במהרה בימינו אמן.

ולזירו הגאולה בחד וברחמים, ולקבלת משיח צדקינו בחד וברחמים זכותם תגן על עם ישראל, ולכן אשרי חלקכם הילדים הצדיקים שלומדים זוהר הקדוש בכל ערב שבת אחרי הצהרים, וזה גם זמן שאנשים טרודים ואין להם זמן ללמוד, אז יכול להיות שכל העולם עומד על ילדים אלו, האם יש זכות יותר גדול מזה?

רואים שכדי לזכות ליראת שמים טהורה, שידע שפלות עצמו מכרחים ללמוד זוהר הקדוש, ובכך נצלים מקלקולים וכפירות, זוכים להכיר גדלות הבורא יתברך שמו, וכאשר כל ישראל יעסקו בלמוד הזוהר הקדוש מיד נגאלים ונצלים מחבלי משיח. וכל עיקר ביאת האדם לעולם הזה הוא כדי שילמד את הלמוד הקדוש הזה.

ובאמת כבר הרעיא מהימנא [הוא משה רבנו ע"ה], מצוה אותנו ללמוד זוהר הקדוש דוקא, כי תורת הרשב"י מאיר עד סוף הדורות, וצריך ללמוד ללא הפסק ולא לתת מנוחה לקדוש ברוך הוא עד שיגאלנו (זוהר פנחס ר"ט).

כתוב "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם", היום שאין לנו קרבנות, תורת לימוד הזוהר הקדוש מקדש אותנו כמו הקרבנות בבית המקדש, שכל הגאולה תלויה אך ורק בלימוד הזוהר הקדוש,

יִשְׂאֲלוּ אוֹתִי בְּבֵית דִּין שֶׁל מַעֲלָה, "שְׁלוֹם יְהוּדָה! הֲאִם יִדְעַתְּ שְׂאֵפֶשֶׁר לְהַצִּיל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִפְּצַצַת אֶטוֹם?" אֲשִׁיב, "כֵּן."

יִשְׂאֲלוּ, "וּמָה עֲשִׂיתְ לָזֶה?"

אֲשִׁיב, "הַדְּפַסְתִּי מִלְיוֹנֵי סְפָרִים עַל הַזֹּהַר, וְאִמְרַתִּי בְּדַרְשׁוֹת אֶת הָאֲמַת שְׁכַל הַרְבָּנִים וְהָרְאִשִׁי יְשִׁיבוֹת שְׁלֵא אוֹמְרִים לְקַהֵל שְׁלֵהֶם לְלַמֵּד זוֹהַר הַקְּדוֹשׁ הֵם רְאִשֵׁי הָעָרֶב רַב [כֹּל זֶה כְּתוּב בַּזֹּהַר] ק 172 פְּעָמִים - וְגַם מוֹבָאִים בְּ-140 סְפָרֵי תַלְמִידֵי בְּעַל שֵׁם טוֹב זִי"ע - סֵף הַכֹּל 310 מְרָאֵי מְקוּמוֹת, וְהַדְּפַסְתִּי הַכֹּל בְּ-17 סְפָרִים וְכָל אַחַד יְכוּל לְרַאוֹת אֶת זֶה, וְהֵם אֲשֵׁמִים עַל כָּל הָאֲסוּנוֹת שְׁמִיגִיעִים לְכָלֵּל יִשְׂרָאֵל מִיַּדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ. זֶה הִיא הָאֲמַת הַיְחִידָה שֶׁתִּתְקַבֵּל בְּבֵית דִּין שֶׁל מַעֲלָה."